

22 Ιουλίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΚΑΛΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 396/92)

5 Ο περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμος (Ν. 15/62) — Άρθρο 7(2) — Η σχετική αποζημίωση πρέπει να υπολογιστεί και προσφερθεί σε διάστημα 10 μηνών από τη δημοσίευση της Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως — Παράλειψη τήρησης του Άρθρου 7(2) — Η
10 όλη διαδικασία ατόνισε και ως εκ τούτου εκδόθηκε νέο Διάταγμα Απαλλοτριώσεως — Προσφυγή κατά του Πρώτου Διατάγματος κατέστει άνευ αντικειμένου.

15 Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε το Διάταγμα Απαλλοτριώσεως δυνάμει του οποίου διατάχθηκε η απαλλοτριώση των κτημάτων του αιτητή στο χωριό Καλοπαναγιώτης.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 Από τη μελέτη του φακέλου που κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως Τεκμήριο 1, διαφάνηκε ότι και η προσβαλλόμενη διαδικασία απαλλοτριώσεως, όπως και η προηγούμενη, έχει ατονίσει, μετά την καταχώρηση της προσφυγής.

30 Ως αποτέλεσμα της ατόνισης της προσβαλλόμενης απαλλοτριώσεως, δημοσιεύθηκε νέα Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως των ιδίων τεμαχίων, στις 11/12/92, την οποία ακολούθησε νέα ένσταση από τον αιτητή, η οποία απορρίφθηκε, το όλο θέμα δε, απέληξε στη δημοσίευση νέου Διατάγματος Απαλλοτριώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 4/6/93.

Ενόψει της πιο πάνω εξελίξεως και της δημοσίευσης νέου Διατάγματος Απαλλοτριώσεως, το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής έχει εκλείψει.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως του δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10/4/92, δυνάμει του οποίου διατάχθηκε η απαλλοτριώση των κτημάτων αρ. τεμ. 1092, 1093, 1094, 1095 και 1096, Φ/Σχ. 37/9 στο χωριό Καλοπαναγιώτη.

10

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τον Αιτητή.

15

Α. Ντορζής, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10/4/92, με αριθμό 560, δυνάμει του οποίου διατάχθηκε η απαλλοτριώση των κτημάτων, αρ. τεμ. 1092, 1093, 1094, 1095 και 1096, Φ/Σχ. 37/9, συνολικής εκτάσεως ενός δεκαριού και 185 τετραγωνικών μέτρων, στο χωριό Καλοπαναγιώτη, τα οποία ανήκουν στον αιτητή.

20

25

Στα πιο πάνω τεμάχια (τα κτήματα), υπάρχει παλιός νερόμυλος και αυλή, οικία τριών δωματίων, δεξαμενή και αυλάκια, που σχετίζονται με το νερόμυλο. Ο νερόμυλος κηρύχθηκε αρχαίο Μνημείο με την Κ.Δ.Π. 96/86, και όλα τα αναφερόμενα τεμάχια προστέθηκαν στο Δεύτερο Πίνακα του περί Αρχαιοτήτων Νόμου (Κεφ. 31).

30

Ακολούθως έγιναν προσπάθειες για την αναπαλαίωση και συντήρηση του νερόμυλου σε συνεννόηση με τον ιδιοκτήτη/αιτητή. Επειδή όμως ο ιδιοκτήτης επέδειξε αδιαφορία, το Συμβούλιο Βελτιώσεως Καλοπαναγιώτη (το Συμβούλιο), αποφάσισε στις 27/10/88, να προβεί στην απαλλοτριώση των κτημάτων με σκοπό την αναπαλαίωση και συντήρηση του νερόμυλου για να αποφευχθεί ο κίνδυνος καταστροφής του. Ως αποτέλεσμα δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 2/2/90, Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως των κτημάτων.

35

40

Ο αιτητής, με επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 15/2/90,

ενέστη στην πιο πάνω Γνωστοποίηση, υποστηρίζοντας ότι ήταν πάντα η πρόθεσή του, να προχωρήσει ο ίδιος στην αναπαλαίωση και συντήρηση του μνημείου, στην οποία θα προέβαινε μετά την επάνοδό του στην Κύπρο, σε 6 περίπου μήνες, επιφύλαξε δε το δικαίωμά του να υποβάλει και επιπρόσθετους λόγους ένστασης μετά την επάνοδό του. Ως αποτέλεσμα της ένστασης, ο Έπαρχος Λευκωσίας, ως Πρόεδρος του Συμβουλίου Βελτιώσεως Καλοπαναγιώτη, πληροφόρησε το δικηγόρο του αιτητή ότι οι ενέργειες απαλλοτρίωσης αναστάληκαν για 6 μήνες για να δοθεί η ευκαιρία στον αιτητή, που βρισκόταν στο εξωτερικό, ν' αναπαλαίώσει και επιδιορθώσει ο ίδιος το νερόμυλο (Κυανό 25 στο Τεκμήριο 1).

Στις 17/7/90, ο αιτητής υπέβαλε και ο ίδιος νέα συμπληρωματική ένσταση, ζητώντας να σταματήσει η διαδικασία της απαλλοτρίωσης (Κυανό 36 στο φάκελο).

Ο αιτητής δεν προέβηκε σε καμιά επιδιόρθωση του μνημείου, και στις 30/11/90 δημοσιεύθηκε νέα Γνωστοποίηση Απαλλοτρίωσης των κτημάτων του (Κυανό 41). Ακολούθησε νέα ένσταση των δικηγόρων του αιτητή, ημερομηνίας 7/12/90, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι θα προέβαινε ο ίδιος στην αναπαλαίωση/συντήρηση του μνημείου αν είχε την επιδότηση του Συμβουλίου. Υπέδειξε επίσης, ότι ο νερόμυλος καταλαμβάνει μικρό μέρος των κτημάτων του και δεν εξυτηρείται το δημόσιο συμφέρον με την απαλλοτρίωση ολόκληρης της περιουσίας του, την οποία προτίθετο να αξιοποιήσει σε συνδυασμό με το νερόμυλο (Κυανά 44 και 45).

Σε σχετική ερώτηση του Επάρχου, ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων απάντησε, με επιστολή του ημερομηνίας 7/3/91, ότι η απαλλοτρίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει τα τεμάχια 1093, 1094, 1095 και 1096, για να αποφευχθεί οποιαδήποτε ανεπιθύμητη ανάπτυξη σ' αυτά, που θα έθετε σε κίνδυνο το χαρακτήρα του μνημείου (Κυανό 51).

Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Συμβουλίου μαζί με την ένσταση του αιτητή, το οποίο, κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 25/6/91, απέρριψε την ένσταση του αιτητή και αποφάσισε την απαλλοτρίωση όλων των τεμαχίων, όπως αρχικά αποφασίστηκε, για να αποφευχθεί οποιαδήποτε ανεπιθύμητη ανάπτυξη γύρω από το νερόμυλο, που θα έθετε σε κίνδυνο το χαρακτήρα του μνημείου (Κυανό 53).

Ο αιτητής πληροφορήθηκε σχετικά με επιστολή του Επάρχου, ως Προέδρου του Συμβουλίου, προς τους δικηγόρους του, ημερομηνίας 26/9/91.

Στις 8/11/91 δημοσιεύθηκε νέα Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσης των ιδίων τεμαχίων, γιατί η προηγούμενη είχε ατονίσει, επειδή παρήλθαν πάνω από 10 μήνες από τη δημοσίευσή της, χωρίς να δημοσιευθεί σχετικό Διάταγμα (Κυανά 57 και 58).

5

Ο αιτητής υπέβαλε και πάλι ένσταση μέσω των δικηγόρων του (ημερομηνίας 19/11/91), η οποία απορρίφθηκε και πάλι από το Συμβούλιο στις 18/12/91 (Κυανό 65), ο δε αιτητής πληροφορήθηκε σχετικά με επιστολή προς τους δικηγόρους του, ημερομηνίας 6/2/92.

10

Στις 10/4/92, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας το Διάταγμα Απαλλοτριώσης, που αποτελεί το επίδικο θέμα. Η προσφυγή αυτή καταχωρήθηκε στις 14/5/92.

Η επιχειρηματολογία του δικηγόρου του αιτητή, βασίστηκε κυρίως στο ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός μπορούσε να επιτευχθεί (α) και χωρίς την απαλλοτρίωση αφού ο αιτητής ήταν πρόθυμος να προβεί ο ίδιος στα απαραίτητα έργα αναπαλαίωσης και συντήρησης του μνημείου, με επιδότηση από το Συμβούλιο και (β) με την απαλλοτρίωση μόνο του νερόμυλου και τον πέριξ του χώρου αντί όλων των απαλλοτριωθέντων τεμαχίων.

15

20

Ο δικηγόρος του αιτητή επικαλέστηκε έλλειψη δέουσας έρευνας, υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση και παράβαση του Νόμου και του Συντάγματος.

25

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι το θέμα αφορά υποκειμενική εκτίμηση πραγματικών γεγονότων η οποία ανήκει στη διοίκηση, ότι δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ούτε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης και δεν αποδείχθηκε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.

30

Από τη μελέτη του φακέλου που κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως Τεκμήριο 1, διαφάνηκε ότι και η προσβαλλόμενη διαδικασία απαλλοτριώσης, όπως και η προηγούμενη, έχει ατονίσει, μετά την καταχώρηση της προσφυγής. Σχετικό είναι το Κυανό 87 του φακέλου (επιστολή του Επάρχου, ημερομηνίας 19/11/92, προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών), το οποίο παραθέτω:

35

"Επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι το Συμβούλιο Βελτιώσεως Καλοπαναγιώτη αποφάσισε να προβεί στην αξιοποίηση του νερόμυλου στον Καλοπαναγιώτη που κηρύχθηκε αρχαίο μνημείο Β' πίνακα με την Κ.Δ.Π. 96/86. Επειδή επηρεάζεται ιδιωτική ακίνητη ιδιοκτησία δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της

40

5 Δημοκρατίας η Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως ως Δ.Π. 1868/91 και το Διάταγμα Απαλλοτριώσεως ως Δ.Π. 560/92. Επειδή όμως δεν κατέσται δυνατό να υπολογισθεί και προσφερθεί η σχετική αποζημίωση μέσα σε χρονικό διάστημα 10 μηνών από τη δημοσίευση της πιο πάνω Γνωστοποίησης όπως προβλέπεται από το άρθρο 7(2) του Περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμου η όλη διαδικασία της απαλλοτριώσεως έχει ατκνίσει.

10 2. Κατά συνέπεια σας αποστέλλω συνημμένα προσχέδιο νέας Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως και παρακαλώ όπως φροντίσετε για τη δημοσίευση της στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας.

15 3. Ο φάκελός σας με αρ. Υ.Ε. 359/59/Α/3 είναι σχετικός".
(Η υπογράμμιση δική μου)

20 Ως αποτέλεσμα της ατόνισης της προσβαλλόμενης απαλλοτριώσεως, δημοσιεύθηκε νέα Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως των ιδίων τεμαχίων, στις 11/12/92, την οποία ακολούθησε νέα ένσταση από τον αιτητή, η οποία απορρίφθηκε, το όλο θέμα δε, απέληξε στη δημοσίευση νέου Διατάγματος Απαλλοτριώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 4/6/93 (Κυανά 89-100).

25 Η υπόθεση αυτή επιφυλάχθηκε στις 5/7/93. Οι δικηγόροι και των δύο πλευρών, που ήταν παρόντες κατά την πιο πάνω ημερομηνία, δεν ανέφεραν τίποτα στο Δικαστήριο αναφορικά με τις εξελίξεις αυτές, για τις οποίες θα έπρεπε να ήταν ενήμεροι.

30 Ενόψει της πιο πάνω εξελίξεως και της δημοσίευσης νέου Διατάγματος Απαλλοτριώσεως, φρονώ ότι το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής έχει εκλείψει.

35 Ως εκ τούτου η παρούσα προσφυγή, η οποία παρέμεινε χωρίς αντικείμενο, απορρίπτεται, χωρίς διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.